

Slavenski dom

Štev. 9

V Ljubljani, 13. januarja 1936

Leto 1.

Cesar se Amerika najbolj boji:

Angleško-japonski sporazum

Previdno tipanje japonske delegacije pri angleški vladi

London, 12. jan. SE. Londonski dopisnik »Tempsa« Robert Cru javlja svojem listu zelo zanimiva odkritja o najnovejšem razvoju angleško-japonskih odnosov z ozirom na narasčujočo napetost na Daljnem vzhodu. Casnikar poroča med drugim svojem listu, da je japonska vlada že večkrat izrazila željo, da pride do posebnih pogajanj z Anglijo, da bi se razčistila vsa obstoječa sporna vprašanja, ne samo ona ki tičejo samo Kitajsko. Anglija pa da je vztrajala na stališču, da je treba najprej spraviti s sveta vsa nesoglasja, ki tičejo Kitajske in se le potem načeti tudi pogajanja za poravnavo sporov, k obstojajo na drugih področjih.

Razun kitajskega misli japonska vlada še na sledeča vprašanja:

1. Pravico do polne enakopravnosti japonskega brodnjstva z angleškim.
2. Ureditve trgovinskih odnosov s Tihim morjem. Japonska pa je pristala na to, da neče več dvigati vprašanja japonskega priseljavanja v angleške kolonije in dominijske, toda rada bi dosegla, da Anglije ne delajo težav japonskim trgovcem, ki potujejo po Avstraliji in njenih otokih. Japonska bi rada spravila v red tudi mnoge spore, ki nastajajo vsled konkurence angleške tekstilne

industrije z japonsko na kitajskem ozemlju. Anglija in Japonska bi si naj gotove svetovne trge med seboj razdelili.

Kakor hitro je prišlo v javnost, da je Japonska pripravljena pogajati se z Anglijo o vseh vprašanih naenkrat in skleniti z njo čisto trgovsko pogodbo brez kakšne politične primesi, se je začelo razburjati ameriško poslaništvo. Amerika se boji, da ne bi nekega dne Anglija pristala na japonski predlog in očistila svoje odnose z Japonsko, ne da bi se brigala za težave, ki jih ima z Japonsko Amerika. Združene države Severne Amerike so takoj na to napravile korake pri londonski vladi, da naj bi ostalo pri starem sklepu, da se bodo velesile skupno pogajale z Japonsko in sicer samo o kitajskem vprašanju in še le potem, ko bo to zadovoljivo rešeno, lahko posamezne velesile sklenejo z Japonci trgovske pogodbe in pogodbe o porazdelitvi tržišč ter vplivnih con, kakoršne hočejo.

Pri angleški vladi ni opaziti nobene prenašljivosti in se obnaša zelo hladno napram japonskim ponudbam. Navzlic temu pa so nekatere podrejene osebnosti bile v neprestanih stikih z japonsko delegacijo na pomorski konferenci. Končno je le res, da je bodočnost Kitaja in možnost razširitve japon-

skega gospodarskega vpliva na Kitajsko v veliki meri odvisna od sporazuma, ki ga bo Japonska mogla skleniti z angleškim imperijem.

Pomorska konferenca rešena

Tokio, 12. januarja. AA. Reuter poroča: Nacrti novih navodil za japonsko delegacijo na londonski pomorski konferenci poudarja zlasti te-le točke:

1. Japonska bo storila vse, da bo mogla pomorska konferenca nadaljevati svoje delo;
2. če se izkaže, da je sporazum o kvantitativni omejitvi pomorske oborožitve nemogoč, je Japonska pripravljena sodelovati pri razpravi o predlogih drugih delegacij;
3. če bo japonska delegacija prisiljena zapustiti pomorsko konferenco zaradi zadržanja drugih delegacij, je Japonska pripravljena pustiti na konferenci svojega opazovalca.

Italija prizna Mandžurijo

Sanja, 12. jan. SE. Iz Tokija poročajo, da je nenadoma prišel tja posebni opolnomočeni poslanik Italije Leone Weilschott, ki ima nalogo, da se z japonsko vlado pogaja o možnosti priznanja mandžurske države. Italija bi za pogoj tega priznanja zahtevala od Japonske tesnejše sodelovanje na gospodarskem polju.

Bürekel »pokrajinski vodja narodno-socialistične stranke za Posaarje

tovarna za avtomobile in vse vrste motorna vozila, kjer bo tudi nemška vojska dobavljala vse potrebščine. Nova tovarna je bila izgotovljena v tako kratkem času, da je to zbudilo začudenje vseh inženjerjev. Temelje so začeli kopati šele 7. aprila 1935 in 16. oktobra je sirovo poslopje že stalo pod streho. Velikost novih tovarn označuje dejstvo, da bodo mogle dnevno izgotoviti 156 velikih tovornih avtomobilov. Posebni oddelki so odločeni za izdelovanje tankov in vojaških motornih avtomobilov za prevažanje čet in topništva.

Izgleda, da bodo tekom prihodnjih mesecev še druge za vojno važne industrije dobile nalogo, da se skušajo čim prej preseliti v notranjost države. O vseh pripravah pa vlada po vsod največja tajnost.

Krupp se seli na Novveško

Pariz, 12. januarja. AA. Havas poroča iz Berlina: Kruppove tovarne se pogajajo z ameriškim jeklarskim sindikatom in z neko skandinavsko skupino, ki jo vodi podjetje »Elektrostal« v Larviku na Norveškem, o izgradnji nove velike jeklarske livarne na Norveškem, ki bi bila največja v Evropi. Livarna bi delovala samo s pomočjo električnih peči. Proizvajala bi posebne vrste jekla. Znano je, da imajo Kruppove tovarne še sedaj v svojih rokah znaten del delnic »Elektrostal« v Larviku. Krupp bi izročil novemu podjetju neke svoje nove patente. Del proizvodnje bi prišel na nemški trg. Po Kruppovem načrtu bi nova livarna izdelala letno 50.000 ton posebnih vrst jekla.

Götting in Rosenberg 43-letnika

Berlin, 13. jan. DNB. Včeraj sta dve vodilni osebnosti današnje nemške politike slavili svoj 43. rojstni dan. To sta pruski ministrski predsednik in državni minister za letalstvo general Göring ter narodnosocialistični ideolog, državni vodja za kulturno politiko Alfred Rosenberg.

Berlin, 13. jan. AA. DNB poroča: Vodja in državni kancelar Hitler je poslal pruskemu ministrskemu predsedniku Goeringu o njegovem rojstnem dnevu sledečo brzojavko: »Dragi moj Goering! Sprejmite ob svojem rojstnem dnevu moje najprijetnejše častitke. V starem prijateljstvu vaš Adolf Hitler.«

Poročilo na albanskem dvoru

Tirana, 13. jan. AA. Albanska agencija poroča: Danes se je v kraljevski palači na sveca način izvršila poroka Nj. kr. Vir. princeze Senije s princem Abitom. Navzoči so bili: Nj. Vel. kralj, člani kraljevske družine, vsi člani vlade, delegacija parlamenta in druge visoke osebnosti. Poročni obred je izvršil g. Kot obenem s predsednikom kasacijskega sodišča g. Torom. Po svečanem aktu so vsi navzoči čestitali mlademu paru. Nato je bilo svečano kosilo, katerega so se udeležili člani cesarskega in kraljevskega veličanstva. Mesto Tirana je vse v zastavah in mudi izredno sliko. Na ulicah je velika živahnost ljudstva, ki sočustuje z dogodkom in spremlja veselo vse dogodke na dvoru. Danes popoldne sta mladoporočena v spremstvu članov kraljevske družine odpotovala v Drač, odkoder bosta nadaljevala potovanje v inozemstvo. Na vsej poti jih je ljudstvo navdušno pozdravljalo.

Nemška vojna industrija:

Beg od meje

Usa vojna industrija se mora preseliti v notranjost

Berlin, 12. jan. TG. Otvoritev novih velikanskih Ooppelovih avtomobilskih tovarn v Brandenburg, kamor so bile prenesene tudi vse stare tovarne Ooppel-industrije, ki so se nahajale v Rüsselsheimu, je pomemben dogodek, ki se ga inozemstvo morda premalo zaveda. Na splošno se opaja, kako nemška vlada že dve leti, odkar je začela oboroževanje svoje vojske v velikem stilu, čisto dosledno sili na to, da se vojna industrija kolikor mogoče preseli iz obmejnih krajev Nemčije v notranjost države. Narodni socializem, ki je odločen, spravi nemško oborožitev na najvišjo stopnjo, je mnenja, da proti industrijam, ki se nahajajo ob državnih mejah, nevarnost letalskih napadov. Zaukazal je njihov prenos v notranjost. Nobena omembe vredna razširitev obratov pri vojnih industrijah, ki ležijo ob meji, ni bila dovoljena zadnji dve leti, marveč so tovarne dobile nalogo, da zgrade podružnice v notranjih pokrajinah.

Isto se je zgodilo z Ooppelovimi tovarnami, ki so nameravale razširiti svoj obrat na starem kraju v Rüsselsdorfu, pa jim je bilo od osrednjega vodstva nemške industrije zaukazano, da

to ne gre, ampak da se naj preselijo kam drugam, kjer ne bodo izpostavljene prvim napadom sovražnika. Ooppel je prevzel od nemške vojske nalogo, da jo oskrbuje z vsemi motornimi vozili, ki jih potrebuje. Ooppel ima torej nalogo, da nemško armado motorizira. Vsled tega mora biti na varnem. Sporazumno z nemško vlado in z izdatnimi podporami vojnega ministrstva se je torej Ooppel selil v Brandenburg, kjer je bila ravnokar otvorena njegova nova ogromna

Iz Abesinije nič novega

Stanje na severnem in južnem bojišču

Severna fronta v Vzhodni Afriki je stala vse januarjske dni v znamenju otenzove abesinskih čet. Vendar ni mogoče govoriti o splošni abesinski ofenzivi, temveč je treba še prodore pripisovati neučinkovitosti posameznih abesinskih poveljnikov, ki so se spopadli z Italijani na lastno pest. Cesar ima vedno težko stališče, ker mora ob vsak priliki zastaviti ves svoj vpliv, da prepreča bojaželjne poveljnike o preuranjenosti takih pohodov, ker so italijanski položaji na severni fronti izredno dobro utrjeni ter bi abesinske čete izkvravele preje, preden bi žele pomembne uspehe.

Za severno abesinsko armado je dognano, da ima dobro vodstvo. Strategično slabe in ranljive položaje italijanskih čet so takoj odkrili in seveda tudi izrabili. Tako so čete levega abesinskega krila v decembru prodrele na dveh mestih preko reke Takaze, zavzele gorske prehode nad njo in se nenadoma znašle pri mestu Enda Selasi, 30 km zapadno od Aksuma. V teh bojih so uporabili od Italijanov nekaj tankov in še več strojníc. Odtod so se te abesinske čete obrnile proti vzhodu, tako, da stoje danes nekako 15 km zapadno od Aksuma. Neki konjeniški oddelki pa so prodri že v Eritrejo in ogrozajo cesto Asmara—Adua, ki je glavna italijanska prometna žila. Čeprav so vse te abesinske čete le prav rahlo povezane z ozadjem ter bo pri njih slejkoprej nastopilo pomanjkanje municije in hrane, vendar so dosegli svoj namen: italijansko desno krilo je bilo prisiljeno umakniti se s svojih negotovih položajev ob reki Takaze. S tem v zvezi je moral maršal Badoglio izvršiti pregrupacijo svojih čet, da ohrani svoje desno krilo pred presečenji, ki lahko nastopijo vsak čas, ker Abesinci prodirajo v manjših skupinah in je zato njihova gibanja težko opazovati z letali.

Tudi na drugem mestu italijanske severne fronte so Abesinci iztaknili in izrabili ranljivo točko,

namreč praznoto med drugim armadnim zborom in četami Askarov. To je na črti reka Takaze—Makale. Doselej se Italijanom še ni posrečilo to luknjo zamašiti, ker so Abesinci prehitro izrabili to pomanjkljivost na italijanski strani in z neprestanimi napadi preprečujejo italijanski komandi, da bi povezala ta dva armadna zbora. Da je stanje na tem sektorju v resnici tako, potrjuje italijanski vojni komunikje št. 91, ki poroča o neprestanih bojih v Tembienu, torej zapadno in severozapadno od Makal.

O dogodkih, ki so se v januarju odigravali na tem bojišču moremo reči, da je abesinsko vojno poelstvo prevzelo inicijativo iz rok maršala Badoglija. To je tudi razlog, da je Badoglio zahteval ojačenje svojih čet, ki mu je dospelo v eni diviziji Alpincev.

Iz južnega bojišča pa prihajajo nekoliko ugodnejša poročila za Italijane. Po hudih bojih, ki so jih imele Grazianijeve čete severozapadno od Dola ob reki Canale-Goria, se je zdela, da je njihov položaj tod trden, vendar pa se je v teh dneh pokazalo, da ima Graziani opraviti še zmerom z množnimi abesinskimi četami, ki brez prenehanja vzemirjajo Grazianijeve položaje. Vse januarjske dni so se vršili ob reki Canale-Doria boji, nekako 70 km od Dola. To je tudi dokaz, da se ima Graziani boriti z ogromnimi zaprekami, uspehov prav za prav ni, ker se to bojišče nahaja tako rekoč na meji med Abesinijo in Italijansko Somalijo. Zdi se, da Grazianiju ne bo mogoče v doglednem času začeti nobene obsežnejše ofenzive, ker se abesinske čete v vedno večjih množinah zbirajo okrog njegovih pozicij ter nekatere od njih celo vdirajo v italijansko Somalijo.

Napačno je mnenje, da bi Italijani v današnjem položaju mogli misliti na nadaljnje osvojitve.

Danes:

Obletnica posaarskega plebiscita

Berlin, 12. januarja. AA. DNB poroča: Notranji minister dr. Frick je dal ob obletnici posaarskega plebiscita poročevalcu lista »Nacional Socialistiške Rheinfront« izjavo, v kateri govori, o vprašanjih, ki so v zvezi z združitvijo tega ozemlja z domovino.

Zenačenje zakonov tega ozemlja s sistemom v nemški državi je bilo izvršeno večmno do 1. januarja letošnjega leta. Nemčija je prevzela večji del uradništva. Prevzela je tudi tiste uradnike, ki jih je svojčas imenovala posaarska komisija brez pokojniške pravice. S tem so urejena vsa vprašanja, ki so nastala z združitvijo Posaarja z domovino. Z enakim uspehom je nemška vlada reševala brezposelnost v teh krajih. Nemška država je dovolila nad 20 milijonov mark za velika javna dela, za popravilo rudnikov pa je dala 11 milijonov mark. Več milijonov je porabila za nove delavske in stanovanjske kolonije. Tudi posaarska industrija je prešla velike vsote od nemške vlade.

Posebno pozornost je berlinska vlada posvetila tudi glavnemu mestu Posaarja Saarbrücknu, ki je zdaj sedež upravne oblasti, železniškega ravnateljstva, radijske postaje in velikega letališča.

Saarbrücken, 13. jan. Rp. Ze včeraj so se v vseh okrožnih središčih posaarskega ozemlja začele velike svečanosti za prvo obletnico, odkar se je Posaarje priključila nazaj k nemški državi. To je bilo lani 13. januarja. Slavnosti so otvorile narodno-socialistične organizacije z velikimi manifestacijskimi obhodi. V spomin na znamenite, žalostne in včasih pretresljive zgodbe med francosko okupacijo in med plebiscitom so Posarci vsepovsod prekrstili trge in ulice zato, da bi njihova imena odzadaj naprej spominjala na zgodovinske dogodke 13. januarja lanskega leta. Svoji se je na zgodovinskem sedežu glasovalne komisije, odkoder so lani razglasil rezultate plebiscita, vršila ogromna manifestacija, na kateri je pokrajinski vodja narodne socialistične stranke Bürekel poudaril, da je ta obletnica mejnik tudi za pomirjenje Evrope.

Bürekelov proglas

»Od razpada prvega cesarstva ni bilo stoletja, v katerem bi tega kosa nemške zemlje ob Renu in ob Saari preplavljala vojna stiska. Naše gore

Mussolini pregleduje divizijo »Pusteria« iz južnega Tirola, ki odhaja v Afriko.

Škof dr. Rožman se je vrnil iz Amerike

Ljubljana sprejela svojega vladiko

Množica pred vlakom

Kratka notica v »Slovenec« je zadostovala, da se je večeraj zjutraj ob 8.50 zbrala na ljubljanskem kolodvoru velika množica ljudi, ki so prišli k sprejemu svojega vladike škofa dr. Gregorja Rožmana. Dolgo ga ni bilo med nami, sledili pa smo mu na vseh njegovih potovanjih po Zedinjenih državah Severne Amerike. Saj nam je v »Slovenec« sproti popisoval, kod se giblje. Dasi so bili članki pisani skromno, smo se vendar vsi zavdali, kako velikega pomena je bil ta škofov obisk med našimi brati v Ameriki. In z zadovoljstvom, da je opravil veliko misijonsko delo, se je naš vladika večeraj vrnil v domovino.

Na peronu

kolodvoru so bili zbrani poleg številnega občinstva tudi zastopniki najvišjih uradov in predstavniki kulturnih, posebno pa verskih ustanov. Tako smo videli med drugimi podbana dr. Majcena, ki je obenem zastopal tudi odsotnega bana dr. Marka Natlačena, dalje mestnega župana dr. Juro Adlešiča, ki so ga spremljali številni občinski svetniki, glavnega urednika »Slovenca« dr. Ahčina, stolnega prošta Ignaca Nadraha z skoraj vso ljubljansko duhovščino, stiškega opata dr. Kastelica, ravnatelja škofijskih pisarn Jagodica, skoraj vse profesorje teološke fakultete z dekanom na čelu, kakor tudi številne profesorje drugih fakultet, predsednika katoliške akcije dr. Žitka in druge. Zelo številno so bili zatsopani vsi ljubljanski moški in ženski redi.

Nadžkof dr. Jeglič

Vsa množica na peronu je vzvalovala, ko se je pojavil med njo sivolasi nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Med tem ko so se slišali »Zivijo klic«, se je se tako gibčeni

vladika že pozdravljaj z navzočimi zastopniki in v razgovoru z njimi pričakoval gorenjski brzovlak.

Vlak prihaja

Množica je postajala vedno bolj nestrpna in ko se je ustavil na postaji vlak, so ljudje skozi vse vhode prihitali k prvemu vagonu.

Župan pozdravlja škofa

v katerem smo že med zaustavljanjem vlaka opazili škoda dr. Rožmana. Predno je kdo utegnil stopiti v vagon, se je škof že pojavil nad stopnicami in istočasno tudi že med zastopniki, ki so mu drug za drugim izrekli svoje dobrodošlice.

„Najprej grem na Šmarno goro“

Očitno presenečen je bil škof dr. Rožman, ko je zagledal pred seboj nadškofa dr. Jegliča. Gotovo ni pričakoval, da se bo nadškof v svoji visoki starosti potrudil osebno na kolodvor k sprejemu. Ni torej čuda, če je bilo med nadškofom in škofom pozdravljanje posebno pristrčno. »Saj bi mogel nazadnje res še malo tankaj ostati, ko ste itak Vi tukaj« je dejal škof dr. Rožman, ko se je rokoval z nadškofom. Potem pa je takoj začel pripovedovati, kako je bilo v Ameriki, ko je hodil od ene prireditve na drugo in ko so mu stregli, kolikor so mu mogli. »Zato pa grem zdaj enkrat najprej na Šmarno goro«, je pripomnil škof, ter se naprej šaljivo odgovarjal na nešteta vprašanja, ki so mu jih stavljali navzoči kar vseprek.

Med odhajanjem s perona je bil škof ves čas deležen ovacij, ki mu jih je prirejalo občinstvo. Velika množica ljudstva ni mogla na peron in je pričakovala škofa pred peronom. Tu so ponovno zaorili pozdravi, ko je škof stopal iz kolodvorskega poslopja.

Ljudje so stali v gostih gručah tudi še po Miklošičevi cesti in ob trimostju ter navdušeno pozdravljali škofa dr. Rožmana in nadškofa dr. Jegliča, ki sta se odpeljala v škofijski dvorec.

Včerajšnji sprejem ljubljanskega škofa je dokazal, kako so Ljubljanci svojemu vladiki vdani in hvalečni za skrb, ki jo posveča svojemu ljudstvu.

Nadžkof dr. Jeglič v razgovoru z dr. Adlešičem

Ljubljana danes

Koledar

Panes, ponedeljek, 13. januarja: Sv. Bogomir. Jutri, torek, 14. januarja: Sv. Hilarij.

Današnji koncert je izredno pomemben dogodek v ljubljanskem koncertnem življenju. Prvič nastopijo v naši sredi-zagrebski madrigalisti, mešani zbor, ki nam prinaša klasičen in moderen spored, ki je za Ljubljano popolnoma nov. Vse kritike, kjerkoli je ta zbor v teku zadnjih petih let nastopil, so polne najlepših priznanj in hvale. Izmed starejših mojstrov so zastopani na sporedu: Obrecht, Lassus, Viktoria, Schütz in Mozart, izmed sodobnih pa Adamič, Dobronič, Dugan, Grgičević in Odak. Vse prijatelje resnih umetniških koncertov, predvsem pa naše pevce, opozarjamo na nocojšnji nastop Madrigalisticov iz Zagreba. Koncert bo ob 20 v Filharmonični dvorani.

Znani violist Ladislav Cerny pripelje zopet svoje tovariše, ki so z njim združeni v Praškem kvartetu, v Ljubljano in kvartet koncertira pri nas v petek, dne 17. t. m. ob 20 v Filharmonični dvorani. Vsak nastop Praškega kvarteta je doživljanje svoje vrste. Tolike pravde, čiste umetnosti nam ne nudi kmalu katero združenje, kakor ravno Praški kvartet. Izvajali bodo dela Mozarta, Škerjanca in Suka. Predprodaja v knjigarni Glasbene Maticice.

Alpinistična sola odvarja zopet svoja redna predavanja v verandi hotela »Union«. Prvo predavanje bo v sredo, dne 15. t. m. Vhod skozi kino-dvorano. Dostop ima vsakdo, ki se zanima za alpinistiko. Kakor znano, prireja to šolo TK klub Skala, eden najzaslužnejših propagatorjev našega alpinizma.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

Drama
Začetek ob 20. uri
13. januarja, ponedeljek: zaprtlo.
14. januarja, torek: Stronakovo jagnje. Red C.
15. januarja, sreda: Kako z bogatiš. Red Sreda.
16. januarja, četrtek: zaprtlo (generalka).
17. januarja, petek: Pesem s ceste. Premijera. Proslava 35 letnice umetniškega delovanja Josipa Gradišča-Daneša. Izven.

Opera
Začetek ob 20. uri
13. januarja, ponedeljek: Plesni večer Katje Delakove. Izven.
14. januarja, torek: Carmen. Red B.
15. januarja, sreda: Prementani grad. Red A.
16. januarja, četrtek: Salome. Red Cetrtek.
17. januarja, petek: zaprtlo.

† Pavla Zabret

† V Bobovku nad Kranjem je danes umrla ga. Pavla Zabret. Pogreb nepoznane pokojnice bo dne 14. januarja na faro pokopališče v Predoslajah. Naj počiva v miru, blaga žena! Zaljubljenim naše iskreno sožalje!

Sestanek kmetijskih strokovnjakov v Kranju

Včeraj dopoldne se je vršil v hotelu »Pošta« v Kranju sestanek kmetijskih strokovnjakov, katerega so se poleg odposlanca banke uprave udeležili tudi dr. Vovk (za radovljiški okraj), Novak, Burger in Brodar (za kranjski okraj) ter Novak in Strein (za kamniški okraj) in Lončar (za ljubljanski okraj). Na sestanku so razpravljali najbolji pereča kmetijska vprašanja naše Gorenjske ter so napravili načrt za akcije, ki bi bila v tesni zvezi z povzdigo kmetijstva na Gorenjskem. Po sestanku so se zborovali podali v Naklo, kjer so si ogledali moderno urejeno mlekarino.

Shodi ministra Jankoviča

Belgrad, 12. jan. m. Iz Negotina poročajo, da je imel tankaj snoči uspelo konferenco z bivšimi radikali minister za gozdo in rudnike Gjurio Janković. Na tej konferenci je minister Janković poročal o političnem položaju in o napredovanju organiziranja nove stranke JRZ. V tem oziru je bivšim radikalom postavil gospod minister za zgleđ Slovenijo, Bosno in Hercegovino, posebno pa je povdaril delo stranke v Sloveniji, kjer je že izvršena njena popolna organizacija. Te kom današnjega dne pa je imel minister Janković več konference in shodov. Minister Cvetković nadaljuje svoje potovanje po južni Srbiji v svrhu končne organizacije JRZ.

Belgrad, 12. jan. m. Danes je bil na tukajšnje pokopališče blagoslovljen spomenik na grobnici padlim ruskim vojakom v svetovni vojni na raznih srbskih bojiščih.

Zeneva, 13. jan. AA. Havas poročajo: mednarodni odbor Rdečega križa je izdal danes poročilo njegove delegacije v Abesiniji, čes, da niit odkor niti njegovi člani niso do sedaj izdali nikakih obvestil tisku o vojnih dogodkih. Zato ženevski odbor priporoča največjo rezervo napram vsem sličnim vestem.

Ljubljanska nedelja

Drevje brsti

Letos zime prav za prav se sploh nismo čutili. Razven onih par danj ko je ležal po ulicah sneg, v mestu sploh nismo videli snega. Posebno večerajšnja nedelja je bila popolnoma v znamenju spomladni. Ker tudi ni nobenega mraza, se letos prebujajo prej kakor navadno tudi narava. Tako v Ljubljani že v motrikaterem vrtu začena brsteti drevje in prve spomladanske rastline. Kljub vsemu pa vendarle ne moremo verjeti, da bi letos ne doživeli več resneje zime. Vprašanje pa je, kako bo to zimo, posebno mraz in sneg, ako še prideta, preneslo rastlinstvo, ki je že v prvem popju.

Zjutraj vse na kolodvor

Glavni dogodek večerajšnjega dne je bil povratek vladike dr. Gregorja Rožmana. Ni torej čuda, ako je zjutraj pred deveto uro bilo usmerjeno vse na kolodvor, ali pa so se ljudje postavljali po ulicah, kjer naj bi vozil avtomobil z vrnišim se škofom, ki je bil obenem z nadškofom dr. Jegličem, ki je prišel osebno iz Štične, deležen pristrčnega pozdravljanja.

Dva občna zbora

Včeraj predpoldne sta bila v Ljubljani dva občna zbora. V dvorani palače OUDZ je zborovala Organizacija praktičnih tehnikov; o tem občnem zboru poročamo na drugem mestu. Pri Seststici pa je zborovalo društvo »Živalica«. Ta zbor je vodil predsednik, ravnatelj mestne vrtinarje g. Lap, ki je predlagal najprej vdanostno brzojavko kralju Petru II. ter v svojem poročilu poudaril naklonjenost poljedelskega ministrstva društvu. Tajniško poročilo je podal tajnik Pečovnik. Društvo ima 719 članov, o tega 29 podpornih. Društveno glasilo se izdaja v nad 7000 izvodih. Društvo je priredilo dve razstavi, ki ju je posetilo nad 18.000 obiskovalcev; razen tega je priredilo društvo eno predavanje na Jesenicah. Blagajniško poročilo je podal blagajnik Babnik in je za društvo dokaj ugodno. Celoten občni zbor je napravil vti, da so se vzpostavili v društvo zopet dobri medsebojni odnosi, ki jih je prej morda manjkalo.

Žalosten primer

Včerajšnja nedelja ni zabeležila nobenih posebnih nesreč, prišlo je pa do drugega žalostnega slučaja: v dopoldanskih urah so našli ljudje na Rožniku nešega moškega, ki je negibno ležal na tleh. Ljudje so takoj poklicali policijo in na kraju samem se je kmalu pojavila tudi komisija, ki je ugotovila, da je 40 letni Anton Žitnik — to je bil namreč najdenec — podlegel zastrupjenju. Žitnik je popil mešanico lizola in joda. K temu ga je najbrž privedla beda, v kateri je živel. Ko je komisija truplo pregledala, je odredila prevoz v mrtvašnico.

Zabavišča polna

Letošnje nedelje potekajo že nekako v znamenju polnih zabavišč. Kakor zadnjo nedeljo, so bili tudi večeraj nabito polni skoraj vsi kinematografi in kavarne. S priznanjem pa lahko zabeležimo, da pri tem ne zaostaja tudi gledališče, ki morda že dolgo ne beleži take zasedbe, zakar zadnje nedelje.

Izletnikov malo

Ve kaže, da so Ljubljanci že obupali nad letošnjo zimo. Skoraj so se že vдали neki zimski apatiji, ker prebijejo sedaj v mestu nedelje celo tisti, ki jih prej nikdo ni mogel zadržati čez nedeljo ali praznik v kakih mestnih kavarnah. Zato je bilo izletnikov tudi večeraj zelo malo. Na kolodvoru je bilo videti v soboto zvečer in v nedeljo

Končno vendarle sneg v Alpah

München, 13. jan. Rp. ponoči od sobote na nedeljo je v bavorskih Alpah nastal nenaden vremenski preobrat. Namesto lepega južnega, naravnost pomladanskega vremena, ki je povzročilo, da je bilo treba odložiti nemške smučarske prvenstvene tekme in nemške drsalne tekme, ker ni bilo mraza, je nenadno nastopilo dokaj mrzlo vreme z močnimi padavinami. V Münchenu je v kratkem času padlo toliko snega, da je sneg občutno zavrl in zastavil ves avtomobilski promet. Münchenska občina je morala v vsej naglici po radiu poklicati vse nezaposlene delavce, ki so bili na razpolago, da so jih poslali z lopatami na tesse. Tudi izven Münchena, zlasti v gorah na jugu

Celje

Skiopistično predavanje o Abesiniji. Danes, v ponedeljek, ob 8 zvečer bo predaval v dvorani Ljudske posojilnice o Abesiniji pisatelj g. Mirko Javornik iz Ljubljane. Predavanje bodo pojasnjevale skiopistične slike. Ker so danes oči vseh obrnjenе v Abesinijo, zato mislimo, da bo to zanimivo predavanje za današnji čas zelo velikega pomena.

Reprezentančna prireditve celjskih akademikov v Celjskem domu. V soboto zvečer je priredilo Društvo jugoslovanskih akademikov v Celju svojo I. reprezentančno prireditev. Po zaslugi odbora in damskega komiteja je bila prireditve izvršno prirejena in je organizacija funkcionirala brezhibno. Prireditve se je udeležila elita iz Celja in drugih krajev ter je bil tako obisk kakor po tek nad vse pričakovanje lep. Pozabiti namreč ne smemo, da so celjski Pohorci, mladi in stari, javno in tajno, napeli vse svoje sile in moči, da bi prireditve doživela polom, kar se pa njim ni posrečilo ter so s svojo gonjo dosegli ravno nasprotno, namreč, da so se enkrat zopet popolnoma razcalili. Sati so se posluževali vseh mogočih sred-

zjutraj za ljubljanske razmere zelo malo smučarjev, ki so se odpeljali proti Gorenjski. In to kljub temu, da so bila vremenska poročila iz raznih gorenjskih kotov v razmerju z ostalimi nižjimi vremenom še dokaj ugodna. To nam je povedala iz Pokljuk tudi kukavica, ki je oznanila, da je na staro podlago padel dober pršič in da je smuka krasna.

Vremenska poročila

Pokljuka: minus pet, jasno, mirno, 30 cm sreža, smuka prav dobra.
Krvavec: minus ena, jasno, sončno, severozapadni veter, pršič na trdi podlagi.
Smoč, dom Ilirije na Planici: sončno, 20 cm sreža, deloma pršič na trdi podlagi.
Senjorjev dom na Pohorju: minus tri, jasno, sneži, na 30 cm stare podlage pada nov sneg, izleti še vedno nemogoči.
Pecca: jasno, mirno, minus štiri, 60 cm sreža, smuka prav dobra.

stev — omenjamo samo krasne novice v celjski rubriki »Jutra«, da o zabrblih intrigah za sedaj molčimo, če bo pa treba, bomo pa tudi še o tem spregovorili kako besedo. Pa kaj moremo mi zato, če je pohorsko orientirana akademska mladina v Celju proti ostalemu akademskemu dijaštvu v veliki manjšini in ne more komandirati, kar bi rada po vzoru svojih političnih učiteljev. Čudno je tudi to: Prejšnji teden je pohorsko orientirana starsinska organizacija »Sloga« priredila v Narodnem domu ples, katerega so se lahko udeležili tudi dijaki višjih razredov celjske gimnazije, medtem ko za ta ples ravnateljstvo ni hotelo dati dovoljenja. Ali mogoče še vedno živimo v časih, ko je povsod odločevala JNS? Zakaj tu dvojna mera, ena za pohorske organizacije in prireditve, druga za prireditve in organizacije, ki ne trobijo v pohorski rog? Smo načelno proti temu, da bi mladina hodila na ples, toda če je dovoljeno za enega, naj velja isto za drugega, ki je bil v vsakem oziru vsaj na isti višini kakor oni, ki so ga priredili Pohorci v Narodnem domu. Za vse enaka pravica, to je naše načelo in tega nečela bi se moralo zavedati tudi gimnazijsko ravnateljstvo v Celju.

Harar — abesinski raj

Ne daleč od Diredaue, kraja na progi, ki veže Adis Abbebo z morjem, nekoliko proti jugu, se začne sirna, prostrana peščena stepa krčiti, z njo vred pa zginja tudi puščavsko grmčevje. V dolinah poganja bujno rastlinje, a gore pokrivajo gosti gozdovi. To je severni del, začetek province Harrar, najlepše, najrodovitnejše in najbogatejše abesinske dežele. Ogromna polja so tod izredno rodovitna, zato se med njimi na goslo razpreda mreža vasi in mest. Brez velikih muk črpa prebivalstvo iz zemlje v izobilju vse, kar potrebuje za svoje življenje. Vse uspeva samo, bombaž je vir njihovega bogastva, le rudnih bogastev ne znajo še izrabljati. Zaradi tega so Harrarei lahkoživi in brezskrbni ljudje. Harrar, središče dežele, je najlepše abesinsko mesto. Bogastvo, ki ga ni malo, povzroča živahnost, ki je nikjer drugod v Abesiniji ne poznajo. Zato jih blagrujejo vsi, ki se morajo s težkim delom boriti za boren pridelek v vročini in pesku.

Zveza med Eritrejo in Somalijo

In po tem bogatem kasu abesinske zemlje hrepene Italijani. Preko Harrarja bi hoteli povežati svojo Eritrejo s Somalijo. Zato niso Abesinci brez vzroka poslali v Harrar dedžasmača Makkonena, ki se je z dvajset tisoč vojniki utrdil na gorovju Cerer in se zakopal na hribih Geramulata. Prav zato so začeli tudi z ofenzivo pri Dolo, na jugu ob italijanski Somaliji, da so pritegnili nase vse italijanske sile in s tem obvarovali Harrar pred iznenadenjem, ki mu ga je namenil general Graziani. Čas, ko trajajo te borbe, porabljajo Abesinci za utrjevanje svojih položajev na strateško važnih točkah v Harrarju. Za vsako ceno morajo zaščititi svojo edino železnico — pot do morja, ki se po njej najhitreje oskrbujejo s topovi in strelivom. Nič več ne bi bilo zaprek do končne zmage, če bi se Italijancom posrečilo kjerkoli pretrgati to progo.

Drugi cilj italijanskih operacij bi bila karavanska pot med Berbero, pristaniščem v Britan-

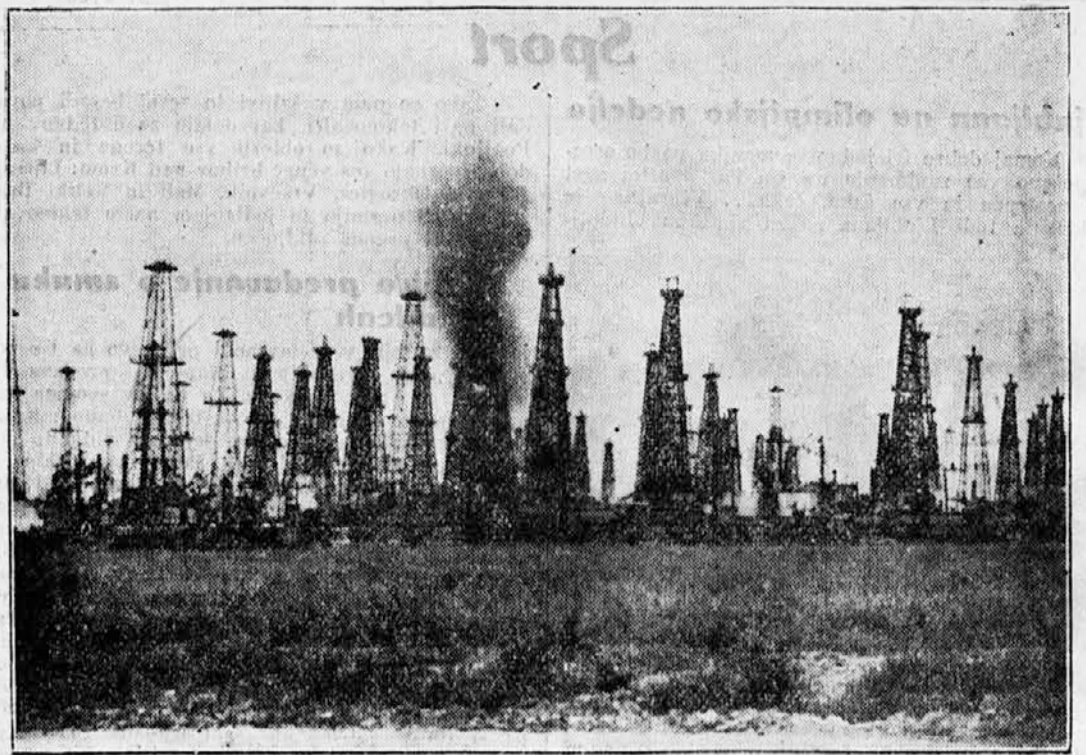
ski Somaliji, in Džidžigo. Tudi po tej poti prevažajo Abesinci s kamelami ali tovornimi avtomobili vse, kar potrebujejo za opremo svojih vojakov. Če pade Harrar, izgubi cesar še vir, odkoder črpa denar za potrebe svoje vojske.

Grazianijevi nameni

V to smer je Graziani obrnil spočetka vse svoje sile. Jasno je pokazal Abesincem svoje namene. Ko se je spustil s svojimi tanki v ogadenško puščavo, kjer pod žgočim solncem mrje vse življenje in usahne takoj vsaka kaplja vode, ki privre na dan. Ko so mu Abesinci s težkimi in krvavimi žrtvami pri Anele ugrabili štiri tanke, je Graziani svoj načrt izpopolnil. Pod varstvom tankov je dal zgraditi v ogadenški puščavi celo vrsto bencinskih postaj in zasilnih pristajališč za svoje bombarderje. Dal je vedeti Abesincem, kam je usmeril svojo ofenzivo. Svoje zapadno krilo je dal zavarovati s posebno vrsto utrdb, da bi onemogočil v času svojega prodiranja proti Harrarju Abesincem napade od strani ali celo iz za hrbta.

Vročina, vročina

Velike so težave, s katerimi se je boril general Graziani na južni bojišči. Dvoje sovražnikov je prežalo nanj pri vsakem koraku, Abesinci pod rasom Našibujem, ki poznajo dobro tla, po katerih se je gibal sovražnik in ki niso štedili s svojo krvjo, ter še hujši sovražnik, ki se zdi nepremagljiv. Ogadenška puščava: tristo kilometrov širok pas strašne puščave, kjer vlada grozna vročina, ki ubija vse življenje ne samo z žejo, temveč tudi z nevarnimi boleznimi, ki so tam doma. Zato niso sveta nič iznenadile vesti, ki so javljale, da je Graziani svoj prvotni načrt opustil največ radi teh nepremagljivih naravnih zaprek, ter se odločil poizkusiti bojno srečo zapadneje od tod. Od Dolo bo skušal zagrabit sovražnika prav v srece, v Adis Abebbe. Morda ni več daleč čas, ko bo čuli o bombah, ki bodo padale na glavno mesto Abesinije.

Petrolejski vrelci — simbol vlade nad svetom

Deterding je kupil modri demant

Na Nizozemskem je izzvala veliko presenečenje, vest, da je sir Henry Deterding, drugi petrolejski kralj, lastnik petrolejske družbe Royal Dutch, kupil svetovnoznani modri demant, ki je že desetletja ležal v kleti neke amsterdamske banke. Radi svoje izredne velikosti in radi visoke cene ni našel kupecv. Povrh tega ima modri demant svojo preteklost, ki se odvrača vsakogar od nakupa. Razširjena je vera, prav za prav praznoverje, da je ta dragoceni kamen prinesel doslej še vsakemu lastniku nesrečo.

Nesrečna zgodovina

Nesrečni modri demant je napravil dolgo pot okoli sveta, kitič je diadem knežinj, poteval v blagajne milijonarjev, vendar so vsi ljudje, ki so prišli z njim v dotik, doživeli katastrofe v življenju ali pa propad svojega blagostanja. Prvi ga je našel v indijskem mestu Pagan kot okrask na kipu nekoga božanstva Francoski pustolovec Tavernier koncem 16. stoletja ter ga s svečnikom uropal. Bil je tudi prvi, ki ga je demant onesrečil. V Afriki so ga ljudozreči pojedili. Kamen je priromal v državno blaginjo v Pariz, solnčni kralj Ludvik XIV. je radi njega staknil neozdravljivo bolezen. Zadnji njegov posestnik kraljevske krvi je bil Ludvik XVI. Svoje življenje je sklenil pod giljotino. Francoska revolucijonarja konstituenta, ki je podedovala za kraljem nesrečni kamen, ga je spravila v muzej. Od tod pa je nenadoma zginil ter se je po dolgih letih pojavil v Amsterdamu. Neki draguljar ga je dobil v brušenje, ko pa je hotel po nekaj mesecih kamen oddati lastniku, je z žalostjo ugotovil, da je demant zginil z njegovim sinom vred. Draguljarja so mestni plemiči med katere je spadal, obdolžili, da je sam omogočil sinu tatvino. Ker ni mogel te obdolžitve prenesti, se je obesil. Nov lastnik je postal neki skopuh v Antverpnu, ki si pa ni upal diamanta ponuditi nikomur v prodajo, ker se še niso polegli glasovi o tej tatvini. Na dan ga je privlekel seš v stiski, v katero ga je pahnila velika globa naložena mu od države radi prikrievanja imetja. Dolgo ni mogel najti kupca, najresnejši kupec, neki londonski zlatar se je dolgo pomišljal. Ko pa je v kupcijo privolil, je bilo že prepozno. Antverpenski skopuh je umrl od lakote. Vendar je lordu Hopeju, ki je kupil od zlatarja demant, vse ogromno premoženje, v nekaj letih splahnelo, njegov sin pa je v ločitvenem procesu proti svoji ženi povedal, da mu je nesrečo prinesel v zakon modri demant. Nato je kamen spet priromal v Pariz. Neki Poljak ga je poklonil svoji prijateljici, gledališki igralki slavni, ki je ne dolgo po tem padla pod kroglo svojega ljubimca zaradi sumnje nezvestobe. Poljaka pa so nekoč pozeje na cesti ubili neznanji ljudje. Sultan Abdull Hamid je kupil demant in izgubil prestol. Poslej se je praznoverje o demantu, ki prinaša nesrečo, razširilo po vsem svetu, da mladoturška vlada zanj ni našla nobenega

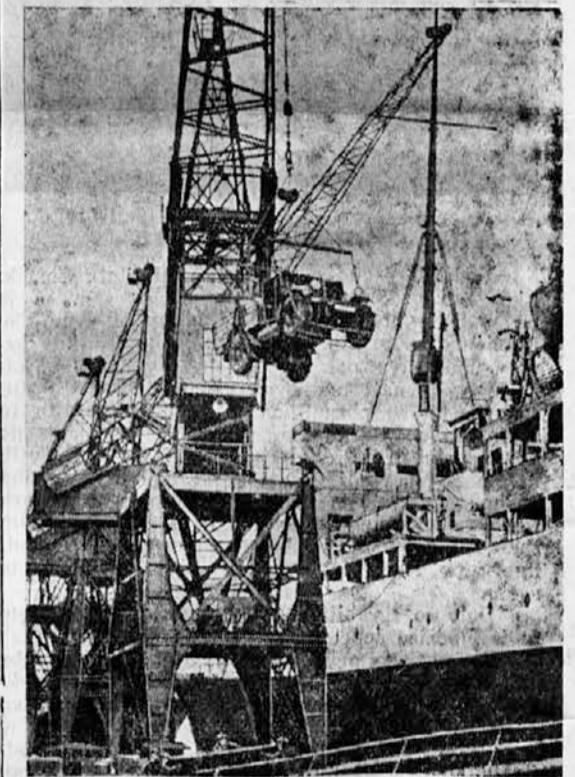
kupeca več. Končno se je le ojunačila in kupila soproga ameriskega multimilionarja Mac Leana. Iz previdnosti pa je v kupni pogodbi dostavila omejitve, da se kupčija razdere s trenutkom, ko jo prvokrat doleti nesreča. In res se je milijonarjem kmalu nato ponesečil edini sin, njun zakon pa se je ločil.

In zdaj?

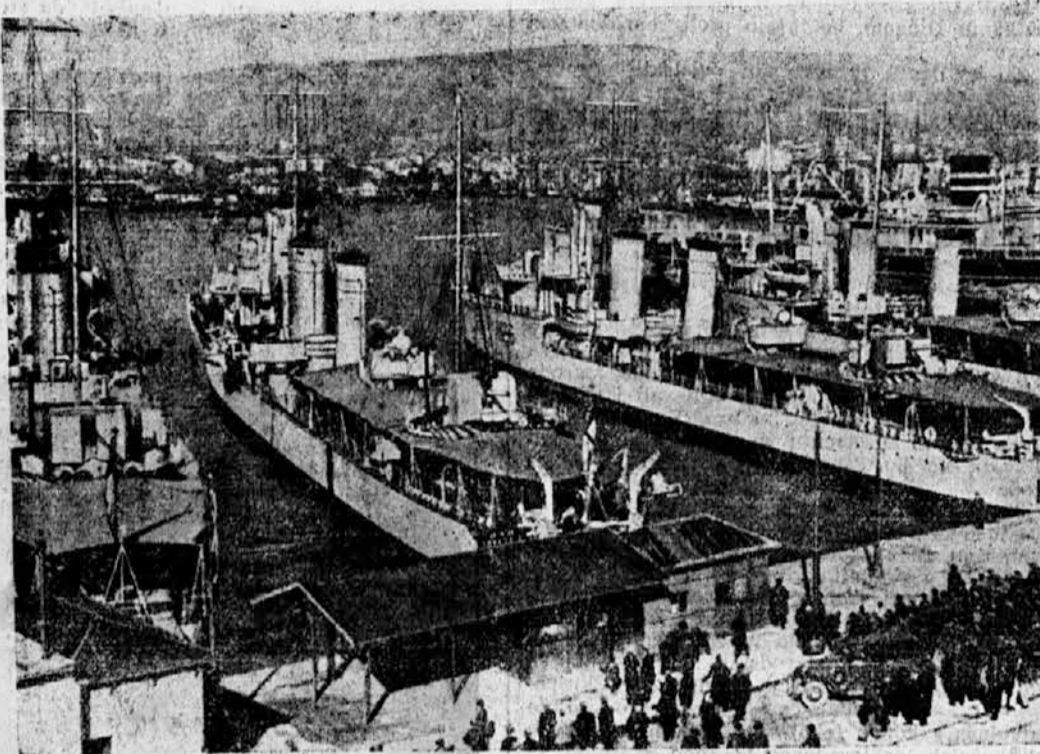
Ce nosi modri demant s seboj nesrečo, ka jbi prerokovali petrolejskemu magnatu Deterdingu, ki je z njim svojo ženo oždaril. Bo li drugi petrolejski kralj propadel v smrtni konkurenci, ki vlada med petrolejskimi velesilami. Bo li s svojim petrolejem, ki ne goni samo motorjev, temveč prinaša svetu tudi kupe nesrečo, zanesel med velesile boj, v katerem bo zgorel svet.

Cerkvene poroke v Rusiji

»Izvestja« od 1. novembra pišejo o žalostni nemomajnosti starih navad na kmetih. Na Vjatskem, (zdaj Kirovska oblast na Uralu) gredo vsi mladoporočenci po prijavi v seljskem sovjetu še v cerkev. Uradni podatki ugotavljajo, da pride povprečno po 20 cerkvenih porok na vsakih 38 zakonov.

Natovarjanje angleških ladij, ki odvažajo bojni material v Egipt.

Angleško vojno brodovje je prišlo v grško pristanišče Pirej

Najvišja modrost

Novoletna »Izvestja« prinašajo arabsko priliki, ki jo smatrajo za najboljšo modrost:

Stari sultan je bil ščit vere in tolažba zatiranih. Zato mu je naklonil Bog izredno milost ob zadnji uri njegovega življenja. Smrtni angel mu je prinesel tri zapечатene zlate vrče in rekel: »To je dediščina in blagoslov za tvojeja edinca Alija. Naj odpre in popije prvi vrč z 20 leti, pa mu bo postala sreča sužnja in zvesta spremljevalka. Naj popije drugega s 40 leti, pa se mu bo razodela najgloblja modrost. Ko pa bo 60 let star, naj izpije še tretjega in ne bo nikoli umrl.«

Tako se je tudi zgodilo. Alijeva mladost je minila v znamenju sreče. Modrost je vodila njegovo moško dobo. Ko pa je dočkal 60. leto, se je zbralo vse ljudstvo pred palačo ljubljene vladarja. Peveci so vnaprej ubirali strune, da bi proslavili edinega zemljana, ki ne bo umrl. Toda sultan Ali je stopil na prestol zamišljen in resen. Dvignil je desnico, in ko je zavladal molk, je rekel: »Alah mi je naklonil edinstveno milost. Ne

smem biti prepohlepen, ker bi pomenilo to omalovaževanje že prejetih darov. Navzled sem se sreče in modrost me je prepričala, da ne smem storiti drugače.« Odprl je zlate vrče in izlil dragoceno tekočino na tla.

Berlin brez asfalta

Nemška prestolnica je bila ponosna na svoje »kakor ogledalo sijajne«, z asfaltno tlakovane ceste. A ta lepota ovira razvoj motornega prometa. Po izdatnejšem dežju postanejo ulice prepolge, in avtomobili se zaletavajo. Neki vozač, ki je na ta način imel veliko izdatkov z odškodnino za poškodovano izložbo, je tožil mestno upravo in dobil pravo. Zdad bo moral Berlin nadomestiti nad 6 in pol milijonov kv. metrov asfalta z drugim bolj hrupavim tlakom, ker bi sicer plačal vedno nove odškodnine. Mestni inženirji so izdelali proračun: zahtevajo vsaj 18 mil. mark denarja in 6 let časa. Ker ne more mestna uprava že zdaj zapreti vseh asfaltnih cest, si bo začasno pomagala z zaščitno prevleko iz gudrona in peska.

U 38

12

Pustolovščine nemške podmornice v svetovni vojni

Bili so sami poklicni vojaki, podčastniki itd. Večinoma so bili izveščani specialisti in vrhu vsega gentlemani, svetski ljudje. Mnogi izmed njih so že videli tuje dežele in kdor je kdaj vohal tuji svet, ta je gotovo drugačen mož kot tisti, ki še ni pogledal preko domačega ožrja.

Seveda so bili le priprosti vojaki, toda vsi so bili moške visoke srčne izobrazbe. To naj vam pove samo sledeči majhen primer.

Da sem se smel pri vseh svojih vojnih podjetjih popolnoma zanesti na svoje ljudi, je bilo popolnoma jasno. Bili so vsi pogumni, junaški možje, pa tudi človečanski čustev.

Le v enem primeru sem moral nekoč nastopiti, pa še tedaj je zadostoval le kratek moj pogled. To je bilo še prav v početku naših voženj s »Podmornico 38«. Takrat nam je bilo ukazano, čim več blaga zapleniti in ga pripeljati na nemško obalo.

Navadno so se kapitani ladij radi vdali našim zahtevam. Le neki Daneec — bil je pogumen fant — se nam je zoperstavil. Imel je naloženo maslo, jaja in slanino za Anglijo. Ustavili smo ga in ukazal sem mu, naj pride k nam na krov. Povedal sem mu, da je njegova ladja z vsem tovorom zaplenjena. Toda on je jezno siknil vame, kot kaka strupena kača:

»Če mi zaplenite moj tovor, vam zagotovim, da bom v svoji domovini poskrbel za to, da ne bo nič enega kilograma masla in niti enega jajca več, niti kapljice mleka prišlo v Nemčijo. Potem naj matere vaših dojenčkov same skrbje, odkod bodo dobile ziveč!»

Eden mojih podčastnikov je bil vročekrvnen južnjak. Zgrabil je za svoj samokres in ga hotel kapitanu nastaviti na prsi.

To je bil edini primer, ko se je eden izmed mojih mož spozabil tako daleč.

Pa tudi tedaj je zadostovalo, da sem za trenutek pogledal podčastnika. Takoj je povesil samokres.

Toda to ni bil tisti primer, ki sem ga hotel navesti kot dokaz o srčni izobrazbi mojih mož.

Bilo je nekoč v Sredozemskem morju. Imeli smo s seboj že toliko plena, da smo ga smeli nekaj odprodati v korist mostvu.

Jaz sem moral tedaj oditi v Berlin, na razgovor z admiralnim štabom. Poročnik Wendlandt se je med tem časom s posadko odpravil v Dubrovnik. V Dubrovniku so prebili osem dni na dopustu. Za izkupiček, ki so ga prejeli za prodani plen, so se nastanili v najboljšem hotelu starega aristokratskega mesta.

Moji mornarji so se tedaj imenitno izkazali, najboljše družine v Dubrovniku so tekmovali, katera jih bo bolje pogostila in čim večkrat povabila na svoj dom.

Teh osem dni prijetnega življenja smo pač smeli privočiti možem, ki so dan za dnem v zatobljih in oljnatih prostorih čakali na smrt.

Magodno in brezskrbno življenje pa je vedno dobra preizkušnja za človekov značaj. Zato sem se silno razveselil, ko sem pri svojem povratku v Dubrovnik našel na svoji mizi velik kup pisać, v katerih so mnoge družine navdušeno izražale svoje priznanje nad obnašanjem mojih mož in se niso mogle dovolj načuditi, da so se ti preprosti možje s takšno gentlemanko hladnokrvnostjo gibal v elegantnem življenju aristokratskega mesta.

Dovolj o tem.

Zdaj smo namenjeni v Sredozemlje. In ob tej

priliki moram vendarle še enkrat spregovoriti o mojih možeh in mojem razmerju do njih.

Sele na tej vožnji smo si postali povsem zapni, kot je to potrebno med poveljnikom in mostvom, če naj vzdrže tak napor, kot smo si ga določili mi.

Na poti mimo angleške obale smo imeli spet zelo slabo vreme.

Neki ribiški parnik, ki smo ga ob tej priliki potopili, se nam je na čuden način maščeval. Zelenzavna vrvi njegove mreže se je ovila okrog naših vijakov. Podmornica ni mogla več naprej in treba bi bilo, da bi se kdo od mostva potopil, da bi s kladivom in dletom prerezal vrvi. Javili so se prostovoljci. Eden za drugim so se spuščali v vodo, seveda brez potapljaške opreme, le z vrvo privezani okrog pasu; toda vsi so se vrnili, ne da bi bili kaj opravili.

Zelo pa so se začudili, ko so nenadoma zagledali mene v samih kopalnih hlačah v svoji sredi. Opasal sem se z vrvo, vzel v roke kladivo in dleto in rekel:

»Potopil se bom za dve minuti. Sele po preteku dveh minut me potegnite kvisku!«

Skočil sem v vodo in se potopil.

Končaj pa sem dobro nastavlil dleto in hotel udariti s kladivom, so me že potegnili kvisku.

Ko sem splezal na krov, sem bil zelo nevoljen. »Kaj vam je vendar, tepec? Saj sem vam jasno rekel, da me sele po dveh minutah potegnite kvisku, a dve minuti se davno nista pretekli!«

Izraza »tepec« mi nikakor niso zamerili. Na vožnji so se namreč privadili »mežnemu« tonu v medsebojnem občevanju. Kljub temu pa so bili zelo osupli in končno se je oglašil eden izmed njih:

»Kako pa naj mi vemo, da zdrži gospod kapitan v resnici dve minuti pod vodo?«

»Prepustite to skrb meni, sem zakričal, sin zdaj me v resnici pustite dve minuti v vodi!«